Р Е Ш Е Н И Е
№ 3050

гр. София, 09.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 11.04.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски
ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова
Миглена Недева

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **622** по описа за **2014** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] срещу Решение от 27.11.2013г. по н.а.х.д. № 15745/2013г. по описа на СРС, НО, 95 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 22-2205936/07.06.2013г. издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда" - С., с което на ЕТ е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лева за нарушение на чл.63, ал.2, от Кодекса на труда /КТ/.

В жалбата се навеждат доводи за нарушение на материалния закон и допуснато съществено нарушение на процесуалните правила – касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК, поради което се иска отмяна на решението. Според касатора съдът изцяло кредитира показанията на свидетелката И., без да обсъжда показанията на свидетелката Л.. Не са взети предвид показанията на свидетелката Л., че тя е била пред фризьорския салон, а не вътре в него, както и че не е полагала труд към момента на извършване на проверката. Твърди се, че Л. е подписала декларация без да е разбрала естеството на поставените въпроси. Въпреки поисканите от жалбоподателя още двама свидетели, които са присъствали на проверката при режим на довеждане съдът не ги е допуснал и не ги е разпитал. Към момента на извършване на проверката касаторът е имал сключен трудов договор, заповед за определяне на работното време и т.н.

В съдебното заседание по делото касаторът, чрез процесуалния си

представител моли делото да бъде върнато на СРС за изясняване на фактическата обстановка и ново произнасяне.

Ответникът чрез процесуалния си представител моли да бъде оставено в сила решението на СРС като правилно и законосъобразно. Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба се явява допустима, като подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество жалбата е основателна.

В атакуваното решение първоинстанционният съд от фактическа страна е приел, че на 21.05.2013г., около 10.30часа инспектори при Дирекция "Инспекция по труда" [населено място] посетили фризьорски салон, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма]. При проверката инспекторите заварили на обекта две фризьорки, едната от които свидетелката Е. Л., която ги посрещнала и ги приела в салона. Същата била облечена с работно облекло – престилка и чехли за фризьорски салон. При разговор с нея служителките на „Инспекция по труда" установили, че е постъпила на работа предходния ден и към момента на проверката все още не била получила екземпляр от трудовия си договор и копие от уведомлението по чл.62, ал.3 от КТ, заверено от ТД на НАП, както и че била извикана на работа рано сутринта, тъй като се очаквало да има повече клиенти. Л. попълнила декларация относно посочените обстоятелства. По-късно същия ден в 11,58часа в НАП постъпило уведомление по чл.62, ал.3 КТ. При тези констатации служителите на Дирекция „Инспекция по труда" –С. съставили Акт за установяване на административно нарушение за извършено нарушение на разпоредбата на чл.63, ал.2 от КТ и въз основа на него било издадено процесното Наказателно постановление.

В оспореното решение съдът е приел фактът, че свидетелката Л. е била допусната до работа без работодателят да й е предоставил копие от сключения трудов договор и от уведомлението по чл.62, ал.3 от КТ за установен безпротиворечиво от показанията на свидетелката И. и писмените доказателства по делото. Приел е за ирелевантно в случая заявеното от свидетелката Л., че към момента на проверката не е полагала труд в обекта, а се е намирала в същия по повод подготовка на работното си място.

При така установените факти първоинстанционният съд е приел от правна страна, че АУАН и НП са съставени, съобразно изискванията на закона, а Наказателното постановление е законосъобразно от материалноправна гледна точка.

Настоящият съдебен състав намира, че решението е постановено при непълно изясняване на фактическата обстановка. В проведеното единствено съдебно заседание като свидетели са били разпитани М. Г. Г. – И., която е свидетелка по съставяне на акта и свидетелка при извършване на проверката и Е. Л., за която е прието, че е работила, като не й е бил предоставен от работодателя преди постъпването на работа екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни и копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3, заверено от териториалната дирекция на Националната агенция за приходите. Не е била разпитана актосъставителката Н. Т. С.. Още повече, че показанията на св. И. и св.Л. са коренно противоречиви относно обстоятелството дали по време на проверката Л. е била на работа и дали се е намирала вътре във фризьорския салон или на двора. Последната относно попълнената декларация

заявява, че е отговорила на проверяващите, че не е на работа все още и има сключен договор с работодателя, а работното й време е от 2 до 6 часа следобед. Попълненото от нея работно време в декларацията от 9 до 5 часа е на салона. Според собственоръчно попълненото възражение на ЕТ в АУАН Е. Л. не е работила не само при проверката, но и целия ден, тъй като не си е носила инструментите за работа.

При тези противоречиви показания, които са от съществено значение за установяване фактическия състав на извършено нарушение по чл.63, ал.2 от КТ първоинстанционният съд е следвало да разпита и други свидетели, каквито по време на проверката са присъствали. На първо място това е актосъставителката. Освен това с жалбата срещу Наказателното постановление са поискани от жалбоподателя още двама свидетели – работничка във фризьорския салон, която е била на работа на 21.05.2013г. при извършване на проверката от служителите на „Инспекция по труда“ и продавачка в съседно помещение. При възникналите противоречия Районният съд е следвало да ги изслуша и след това да прецени дали и доколко да кредитира техните показания, като ги съобрази в съвкупност със всички останали материали по делото.

Ето защо, настоящият касационен състав намира, че решението е постановено при допускане на съществено нарушение на съдопроизводствените правила по смисъла на чл.222, ал.2, т.1 от АПК. Тъй като трябва да се установят факти, за които събирането на писмени доказателства не е достатъчно, оспореното решение следва да се отмени, като делото бъде върнато за установяване на факти при ново разглеждане от друг състав на съда и спазване на дадените по-горе указания.

По така изложените съображения и на основание чл.222, ал.2 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, V КС

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 27.11.2013г. по н.а.х.д. № 15745/2013г. по описа на СРС, НО, 95 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 22-2205936/07.06.2013г. издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда” – С..

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на съда.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.